र्यस्येति विग्रहः सप्तम्युपमानेत्यादिना उत्तरपदलोपी समासः। पात्रादुद्धृत्य मधुपर्क्केण पूजितवानित्यर्थः ॥ १७ ॥

तत इत्यादि ॥ अनन्तरं गाधिसुतो विश्वामित्रो रक्षोभिरभ्या हतकर्म्मवृत्तिः सन् अर्थात् कर्म्मण आत्मनो वा परिरक्षणार्थं रामं वरीतुं क्षितीन्द्रमभ्यगात्। इणो गाय्यामितिगादेशः भूस्यापि वेत्यादिना सेर्लुक् राजा तं आर्ज्जिहत् अर्हक्पूजायां चुर्भ्योञिर्व्वे तिञिः ञिश्रीत्यङ् धुर्द्विष्ट्यङीति हेर्द्वित्वं नाजन्तादेरादिर्द्विः स्यादो नवद्रोये इति च निषेधान्नादिरेफयोर्द्वित्वं झभखथेति ह स्य जः ञेर्लोपः मधुपर्कः पाणौ हस्ते यस्य स तथा एतेन मधुपर्क णार्च्चनं शस्यते। वरीतुमिति नेमेकाजादित्यादौ वृवर्ज्जनात् वसो रस्येतीम् वृतोवेमो र्घ इति र्घः॥ १७ ॥

भ०

ऐषीः पुनर्जन्मजयाय यत्त्वं रूपादिबोधान्न्यवृतच्च यत्ते। तत्त्वान्यबुद्धाः प्रतनूनि येन ध्यानं नृपस्तच्छि वमित्यवादीत् ॥ १८ ॥

ऐषीः ॥ मुक्तिस्तत्त्वावबोधस्तस्या ध्यानं प्रयोजनं तत्र पुनर्जन्म भूयोजन्म तस्य जयाय यत् ध्यानं त्वमैषीः एषितवानसि। इषेर्लुङ् मध्यमैकवचने इट्इटीतिसिचो लोपे रूपम् रूपादिबोधान्न्य वृतच्च यत्ते रूपादिषु शब्दस्पर्शरूपरसगंधेषु चक्षुरादिद्वारेण योबोधः अध्यवसायलक्षणा बुद्धिः तस्माच्च यत् ध्यानं न्यवृतत् निवृत्तम्। वृतेर्द्युतादित्वात् द्युद्भ्योलुङीति तिप् च्लेरङ् तत्त्वानि पञ्चविंशतिः पुरुषप्रधानमहदहङ्कारादीनि। प्रतनूनि सूक्ष्म-

ज०म०